

“Så kommer der kraftedeme to altså, what the fuck” – Bandeord i Ex on the beach

Af MARGRETHE HEIDEMANN ANDERSEN OG MARIANNE RATHJE

Studiet af bandeord i unges talesprog har i flere år været et forsømt område indenfor dansk sprogforskning. Det forsøger vi at råde bod på med denne artikel, der omhandler brugen af bandeord i realityprogrammet Ex on the beach. I artiklen viser vi at unge bander mere end i tidligere danske undersøgelser, og at andelen af engelske bandeord ser ud til at være i stigning. Vi viser også at tidligere undersøgelsesresultater, der har peget på at mænd bander hyppigere og med stærkere bandeord end kvinder, ikke kan bekræftes i vores data. Endelig viser vi at brugen af bandeord blandt de unge i Ex on the beach er et socialt fænomen, der både kan bruges til at knytte bånd og til at konsolidere en klike i modsætning til resten af deltagerne.

1 Indledning

Man støder ofte på påstande om at danske unge bander meget, og at deres sprog er fyldt med engelske bandeord (se fx Toustrup 2016; Madsbøl Christensen 2020). Hvordan det reelt forholder sig med danske unges sprog på dette område, ved vi imidlertid ikke ret meget om idet der mangler undersøgelser af de unges brug af såvel danske som engelske bandeord i nutidigt dansk talesprog. Den hidtil største undersøgelse på området er Marianne Rathjes ph.d.-afhandling fra 2010 om generationssprog, og den viste at unge og ældre generationer brugte lige mange bandeord (Rathje 2010a: 148–149). Undersøgelsen viste også at engelske bandeord dengang udgjorde 10 % af de unges bandeord. Imidlertid er de data som Rathjes afhandling bygger på, næsten 20 år gamle (fra 2002–2003), og da vi ved at der generelt mangler undersøgelser af den stadigt stigende brug af engelske bandeord i ikke-engelske data (jf. Beers Fägersten 2017: 65; Zenner et al. 2017: 107), er der behov for nye undersøgelser af unges brug af bandeord i moderne dansk talesprog.

Formålet med artiklen her er altså at undersøge unges brug af bandeord i moderne dansk talesprog. Til trods for at der er visse vanskeligheder med at sammenligne med tidligere undersøgelser, vil vi belyse om unge i de data vi bruger

her i artiklen, bander mere end de har gjort i tidligere undersøgelser. I undersøgelsen vil vi også se på hvilke typer af bandeord de unge bruger, både i forhold til de traditionelle kategorier (fx sygdom og religion) og i forhold til indlån af engelske bandeord. Også her vil vi i sammenligninger med tidligere undersøgelser klarlægge om der er sket en udvikling i forhold til tidligere, hvor fækale og religiøse bandeord var de mest frekvente bandeord i unges sprog (jf. Rathje 2010a). I betragtning af den indflydelse som det engelske sprog har på dansk (se fx Gottlieb 2020; Heidemann Andersen 2020), og det at andre nordiske undersøgelser peger på en kraftig stigning i brugen af engelske bandeord som *fuck* (Fjeld & Kristiansen, upubliceret), forventer vi at engelske bandeord i dag er mere frekvente end tidligere.

2 Data

Dataene til denne artikel stammer fra reality-programmet *Ex on the beach* (herefter forkortet EOTB), hvis omdrejningspunkt er de intriger der opstår når unge mennesker af begge køn (med fri adgang til alkohol) anbringes i en luksusvilla på en eksotisk feriedestination. De unge deltagere filmes 24 timer i døgnet, og programmet består dels af optagelser hvor deltagerens liv i villaen filmes, dels af optagelser hvor deltagerne interviewes om de ting der er sket i villaen i løbet af dagen.¹ EOTB-serien havde dansk premiere i august 2018 og udgøres indtil videre af 5 sæsoner på hver 24 afsnit. Studentermedhjælperne i Dansk Sprognævn, hvor vi begge er ansat, har transskriberet de første 3 sæsoner af dialogen i EOTB, og transskriptionerne udgør tilsammen et korpus bestående af ca. 560.000 ord. I hver sæson er der 24 afsnit a ca. 45 minutters varighed, dvs. at vores korpus er baseret på i alt ca. 54 timers tv. De tre sæsoner er blevet sendt på Discovery+/Dplay i 2018–2019 og generøst stillet til rådighed som lyd- og videofiler af produktionsselskabet Metronome, så vi har adgang til lyd- og billedsiden.

I og med at Dansk Sprognævn ifølge Sprognævnsløven har til opgave at følge det danske sprogs udvikling (<https://dsn.dk/wp-content/uploads/2021/01/ordnede-forhold.pdf>), er det vigtigt at vi ikke blot undersøger udviklingen i skriftsproget, men også har fokus på udviklingen i talesproget. EOTB giver os mulighed for at indsamle data om hvordan unge taler sammen når de er sammen med andre unge, og med udgangspunkt i EOTB-korpuset har vi allerede lavet flere undersøgelser af unges talesprog, bl.a. med hensyn til brugen af engelske lån i dansk (Heidemann Andersen 2020, Heidemann Andersen 2021) og brugen af nye ord i dansk (Rathje & Heidemann Andersen 2021).

---

¹ Vi kan (som det nævnes senere i artiklen) ikke afvise at der også er selvoptagelser i EOTB.

EOTB-dataene giver os adgang til at undersøge unges sprog sådan som det bruges nu, men det sprog der høres i programmet, er naturligvis ikke hele sandheden om hvordan unge danskere taler – eller om hvordan de unge deltagere i EOTB taler, for den sags skyld. Det er sandsynligvis en bestemt gruppe unge mennesker der melder sig som deltagere i EOTB, det er angiveligt en bestemt gruppe der efterfølgende bliver udtaget til programmet, og det er kun talesproget for disse unge i én bestemt kontekst vi undersøger, nemlig når de er sammen med andre unge i en uformel sammenhæng (og i tale til et kamera/en interviewer). Dermed kan vi altså ikke på baggrund af data fra EOTB udtale os om hvordan de unge deltagere taler i andre sociale kontekster – og faktisk kan vi heller ikke med sikkerhed udtale os om hvordan de unge deltagere taler i alle sammenhænge under optagelserne til EOTB. Det skyldes at de mange timers tv-optagelser er blevet klippet sammen til udsendelser a ca. 45 minutters varighed, og at vi som seere ikke ved hvor meget der er blevet klippet i de viste realityshows (jf. Zenner et al. 2015: 335). Man kan dog formode at de mere dramatiske optagelser fylder mere end de mindre dramatiske optagelser, og dermed kan man i hvert fald i teorien forestille sig at man ville få et andet billede af de unges sprog hvis man havde adgang til samtlige optagelser. Samtidig skal man også være opmærksom på at EOTB er et program hvor en bestemt deltageradfærd (ekspressiv, udadvendt og seksuelt aktiv) belønnes, idet de deltagere der leverer god underholdning, som regel undgår at skulle forlade programmet i utide. Deltagelsen i EOTB kan dermed sammenlignes med en optræden (jf. Goffman 1992) hvori deltagerne indtager en bestemt rolle med de forventninger og forpligtelser der følger med denne rolle, fx i form af en bestemt sprogbrug og en bestemt adfærd. Det er ifølge Goffman vigtigt at være opmærksom på at den rolle man indtager når man “optræder”, ikke skal forveksles med ens dybereliggende selv (jf. Hviid Jacobsen & Kristiansen 2002), og dermed kan man altså sige at det sprog vi kan iagttage i EOTB, er én bestemt type sprog, udtrykt i en ganske bestemt social optræden, og at det ikke kan defineres som deltagerens sprog per se.

Endelig kan man også diskutere i hvilken udstrækning der er tale om naturligt talesprog. At blive optaget 24 timer i døgnet mens man bor i et feriehus med en række mennesker man aldrig har mødt før, er alt andet lige en situation der ikke føles naturlig for særligt mange. Det skal dog understreges at deltagerne selv i medierne gentagne gange har bedyret at de ikke tænker på deres sprog når de bliver optaget 24 timer i døgnet (fx i DR’s radioprogram *Klog på sprog*, 31.7.20), og at man i sammenlignelige undersøgelser af sproget i reality-shows ligeledes antager

at der er tale om relativt naturlige samtalsituationer (se fx Fjeld & Kristiansen, upubliceret).

De forbehold som vi her tager i forhold til vores data, gælder i princippet for alle realityshows. Ikke desto mindre har reality-tv relativt længe været genstand for flere undersøgelser af især unge voksnes talesprog (Zenner et al. 2015; Hindriks & van Hofwegen 2014; Fjeld & Kristiansen, upubliceret), først og fremmest fordi det sprog genren afspejler, er ”almindelige menneskers” afslappede hverdagsprog i en social kontekst, samlet i en form der både er let tilgængelig og tilstrækkeligt omfattende til kvantitative analyser.

Flere forskere har de senere år insisteret på at det er på tide at tv-dialog bliver taget seriøst som forskningsdata og bliver genstand for systematiske sproglige undersøgelser (fx Bednarek 2010: 2), herunder endda også fiktions-tv, hvor realitydata trods alt er nærmere ”naturligt talesprog”. Et argument for at undersøge tv-dialog, hvad enten denne er fiktiv eller fra et realityprogram der er klippet i og dermed umiddelbart ikke er ”naturlig”, er at denne dialog, uanset om den ses på flow-tv eller streames, ses af mange mennesker i hvert fald i den vestlige verden. Dermed påvirker det sprog som bruges i tv-dialogerne, potentielt mange sprogbrugeres sprog (Bednarek 2010: 10; Coupland 2007: 185; Beers Fägersten 2016: 5ff.).

3 Definition af bandeord

Den definition af bandeord som bruges i denne artikel, er hentet fra Rathje (2014b: 350–360), og den bygger på tidligere definitioner af bandeord hos Andersson & Trudgill (1990), Stenström (1991), Stroh-Wollin (2008) og Ljung (2011):

Bandeord er ord der refererer til noget som er tabu i den kultur sproget bruges i, de skal ikke tages bogstaveligt, og de bruges til at udtrykke følelser og holdninger, men de bruges ikke om andre mennesker (Rathje 2014b: 356, vores oversættelse).

Den ovenstående definition udelukker skældsord, dvs. ord som er nedsættende over for (andre) personer (end en selv). Forskellen mellem bandeord og skældsord kan også udtrykkes således: “...swearing *at someone*, as opposed to swearing merely *in the company of someone*” (Beers Fägersten 2012: 159, vores fremhævelse). Denne definition af bandeord som vi altså bruger i denne artikel, afviger fx fra den definition Ljung (2011) anvender, der også omfatter skældsord. Vi har adskilt de to ordtyper fordi bandeord og skældsord antageligt har forskellig følelsesmæssig effekt på modtageren. At kalde en pige fx *luder* (skældsord) påvirker sandsynligvis

den pige som er mål for skældsordet *luder*, mere følelsesmæssigt end hvis hun havde overhørt en person sige *av for fanden* (bandeord) fordi vedkommende havde slået sig. Det er derfor især skældsord der kan karakteriseres som grov/aggressiv sprogbrug, selvom bandeord også kan opleves som stødende. For at illustrere vigtigheden af at skelne mellem bandeord og skældsord kan vi vise et eksempel fra et interview gennemført af Beers Fägersten (2012) hvor den interviewede siger:

One thing that your survey didn't really touch on was it's one thing to swear and curse, but it's another thing to curse at people. That's one thing I hardly ever do. I hardly ever tell people "F-you", and "You're this" and call you names (Beers Fägersten 2012: 150).

Davis (1989) påpeger desuden at “not all dirty words are dirty all the time”, hvilket gør at vi i hvert tilfælde af et potentielt bandeord har undersøgt konteksten for at finde ud af om ordet faktisk bruges som bandeord ifølge den ovenstående definition. For at give et eksempel på dette kan ordet *pis* bruges. Interjektionen *pis* kan bruges som bandeord i en ytring som “Pis! Hvor er det ærgerligt”: Der er tale om et ord der ikke skal forstås bogstaveligt, og som bruges til at udtrykke følelser og holdninger. Men det samme ord kan også bruges som slangord for urin (*pis* som substantiv) i en ytring som “Mit pis er helt gult”, hvor ordet skal forstås bogstaveligt og ikke (kun) udtrykker følelser og holdninger. Vores frekvensanalyser nedenfor tager altså højde for hvilken betydning det enkelte ord bruges i i konteksten. Ved at “frisætte” et ord fra dets referentielle funktion (Andersson & Trudgill 1990: 53) kan det bruges til at udtrykke følelser og holdninger, men hvis det bruges i den bogstavelige betydning, kan man kalde det et udtryk for “vulgær” sprogbrug (Rathje 2014b). Sådanne “vulgære udtryk” opfattes af nogle som mere stødende sprogbrug end bandeord, jf. at disse ord blev vurderet som de mest stødende i Beers Fägersten (2012: 94).

I vores definition inddrager vi ikke om, og i givet fald i hvilken grad, bandeord opfattes eller opleves som bandeord, selvom dette betyder at definitionen og dermed analyserne nedenfor kan inkludere ord som måske ikke – længere – opfattes som bandeord. Fx blev *sgu* (sammentrækning af *så Gud hjælpe mig*) i en holdningsundersøgelse af danske bandeord opfattet som bandeord af kun 58 % af respondenterne (Rathje 2014a). Det kan derfor diskuteres hvorvidt *sgu* egentlig er et bandeord og dermed om man bør inkludere oplevelsen af bandeord i en definition. Dette diskuteres også af Stroh-Wollin (2008), der i sin diakrone undersøgelse af svenske bandeord i dramadialog over tre århundreder inkluderer udtryk som næppe opfattes som bandeord af ret mange svenskere på tidspunktet for

undersøgelsen (Stroh-Wollin 2008: 28). Stroh-Wollin medtager dog disse ord alligevel fordi opfattelsen af bandeords styrke kan variere med tiden. Når 69 % af de ældre i den nævnte holdningsundersøgelse (Rathje 2014a) således opfattede *sgu* som et bandeord, mens kun 47 % i den unge generation gjorde det samme, er det vanskeligt at afgøre om *sgu* skal defineres som et bandeord – ud fra oplevelsen af det er der jo delte meninger. Oplevelsen af bandeord er derfor ikke en del af definitionen her.

4 Metode

Alle bandeord er fundet manuelt i de transskriberede data og indtastet i regneark. De transskriberede EOTB-data tager højde for om der er tale om dialog, eller om deltagerne taler til kameraet. Termen bandeord bruges i artiklen om såvel enkeltord (*Livet det er kraftedeme ikke fair*) som hele udtryk (*oh my God*). Udtryk der indeholder mere end ét bandeord (fx *shit shit*), er registreret som det reelle antal forekomster (her 2). Bandeord der forekommer i rent engelske udtryk (fx *DJ spin that shit*) er talt med. Bandeord der forekommer i udtryk hvor en deltager citerer en anden deltager (fx *"fucking dårlig sex"*, *melder han bare ud*) er derimod ikke talt med.

5 Danske bandeord i EOTB-korpusset

5.1 Frekvens

Der er i alt 5105 forekomster af bandeord i data, dvs. i de tre første sæsoner af EOTB. Med en totalfrekvens på 558.837 ord i hele materialet giver dette en samlet bandeordsfrekvens på 9,1 bandeord pr. 1000 ord. For at finde ud af om denne bandeordsfrekvens er høj eller lav, kan vi sammenligne med tidligere undersøgelser af unges brug af bandeord i talesprog. I en generationssprogsundersøgelse (Rathje 2010a) med samtaler optaget i 2002–2003 mellem unge 16–18-årige der ikke kendte hinanden i forvejen, blev der konstateret 2,1 forekomster af bandeord pr. 1000 ord når unge talte med andre unge (Rathje 2010a: 153). Der er brugt den samme bandeordsdefinition i begge undersøgelser. Ift. bandeordsfrekvensen i EOTB er frekvensen i realityprogrammet altså væsentligt højere, nemlig mere end 4 gange så høj. Det kunne være fristende at tolke forskellen som forandringer i sprogbrugen hen imod en generel tendens til at unge i dag bruger flere bandeord end de gjorde tidligere, som det ofte antages i den offentlige danske diskurs (fx Toustrup 2017). Men der er så mange forskelle på de to typer af data at det ikke er entydigt at pege på hvad forskellen i frekvens skyldes. At der anvendes flere bandeord i EOTB, kan fx skyldes de følgende faktorer:

- Alderen på deltagerne er højere i EOTB, nemlig i gennemsnit 22,7 år,² mens den er 16,8 år i generationskorpuset (Rathje 2010a: 67). Ingen kendte undersøgelser har dog peget på at unge i 20'erne bruger flere bandeord end teenagere.
- Der var kun kvinder med i generationsundersøgelsen (Rathje 2010a: 84), og vi ved fra andre undersøgelser at mænd bruger flere bandeord end kvinder, og at bandeord forbindes med maskulin identitet (fx McEnery & Xiao 2004, Jay 1992, Jay & Jay 2013, Beers Fägersten 2012, Quist 2012, Rathje 2017). Dette kan derfor muligvis forklare hvorfor der var færre bandeord i generationsundersøgelsen.
- Deltagerne i EOTB kommer fra hele landet, mens de i generationsundersøgelsen kun kommer fra København. Der er dog endnu ingen undersøgelser der har konstateret en forskel på frekvensen af bandeord alt efter hvor i Danmark man kommer fra.
- Kommunikationssituationen er meget forskellig i de to datasæt: I generationsundersøgelsen mødes to for hinanden ukendte unge og taler på en cafe i ca. 30 minutter, mens de unge i EOTB også er fremmede for hinanden til at starte med, men hurtigt kommer til at kende hinanden godt. Settingen i EOTB er spise-, sove- og afslapningssituationer, der kun vanskeligt kan sammenlignes med et cafebesøg med en fremmed, hvor man alt andet lige vil være mere formel. Det kan måske forklare det lavere antal bandeord i generationsundersøgelsen.
- Pga. kommunikationssituationen vil deltagerne i EOTB alt andet lige være mindre optagede af at have mikrofon på, når dette foregår 24 timer i døgnet, mens deltagerne på en cafe sandsynligvis er meget opmærksomme på at de bliver optaget. Det kan forklare det lavere antal bandeord i generationsundersøgelsen, eftersom mange nok vil bortcensurere deres bandeord når de optages af en mikrofon.
- Der er i EOTB tale om udvalgte sekvenser af den optagede virkelighed, og tidligere undersøgelser viser at “følelsesfuld sprogbrug” (*emotional language*), inklusive bandeord, er karakteristisk for dialog i fiktions-tv (Bednarek 2010, Sanger 2001, Kozloff 2000, Bubel 2006, Quaglio 2008, 2009). EOTB er ikke fiktion, men det er en konstrueret virkelighed sammensat i kommercielt øjemed som kan sammenlignes med fiktion (jf.

---

² Den yngste af de i alt 72 personer der deltog i programmet i de 3 sæsoner, er 18 år, og den ældste 29 år.

fx Booth 2004). Man kan derfor forvente flere bandeord i EOTB end i generationssamtalerne.

Sammenligner vi antallet af bandeord i EOTB-korpuset med et korpus af dialog fra børne-tv-fiktion (Rathje 2017), er der derimod større overensstemmelse ift. bandeordsfrekvensen, end der er i generationsundersøgelsen. Rathje (2017) sammenlignede tre børne-tv-programmer henvendt til målgruppen 7–12 år i 2010'erne (serierne *Pendlerkids* og *Panisk Påske*) med en 30 år ældre børne-tv-serie fra 1980'erne (*Busters Verden*). I den gamle tv-serie var der 5,8 bandeord pr. 1000 ord, mens der i de nye serier var hhv. 7,8 (*Pendlerkids*) og 9,2 (*Panisk Påske*) pr. 1000 ord. Når vi jævnfører antallet af bandeord i nyere børne-tv-fiktion med de 9,1 bandeord der er i EOTB-korpuset, svarer disse tal stort set til hinanden. Igen må der tages forbehold for at der i EOTB er tale om reality-tv med ældre deltagere end de teenagere der er tale om i børneserierne, som desuden er ren fiktion, men når det gælder bandeordsfrekvens, ligner EOTB altså sprogbrugen i en fiktiv tv-serie for børn. Dette resultat kan muligvis forklares med at de børn der så *Panisk Påske* og *Pendlerkids*, nu er unge voksne i starten af tyverne ligesom deltagerne i EOTB. Det sprog der anvendes i EOTB, kan derfor måske være præget af en anden og mere fri tilgang til bandeord end den tidligere generationer har oplevet.

5.2 Typer

Der er tre hovedtyper af bandeord i dansk, når det gælder hvilket tabuområde der refereres til (Rathje 2010a): religiøse bandeord, sygdomsbandeord og bandeord der er knyttet til kroppens nedre funktioner, dvs. sex og afføring. Disse hovedkategorier er de samme på fx engelsk (Stapleton 2010), bortset fra de sygdomsrelaterede bandeord. Tidligere kunne man også på engelsk bruge bandeord der relaterer til sygdomme, fx udråbet *Pox!* eller *A pox on you* (Hughes 1991: 189ff., Ljung 2011: 43), der begge refererer til sygdommen kopper, men sådanne bandeord findes ikke i nutidigt engelsk.³

De religiøse bandeord består af celeste,⁴ dvs. himmelske, udtryk der udtrykker positive religiøse kræfter som Gud og Himlen, fx *du godeste gud* og *hvad i himlens navn*, mens den anden del af de religiøse bandeord består af diabolske udtryk der repræsenterer de mørke kræfter som Fanden og Helvede, fx *for fanden*, *satans* og

³ I hollandsk findes der som i dansk en del bandeord der henviser til sygdomme, deriblandt en del der henviser til smitsomme sygdomme som kolera, tyfus og tuberkulose (van Hofwegen 2016: 16).

⁴ Opdelingen af religiøse bandeord i celest og diabolsk er etableret af den svenske bandeords-forsker Ulla Stroh-Wollin (2008).

for *helvede* (Stroh-Wollin 2014: 181ff.). Religiøse bandeord er den ældste bandeordstype i dansk, hvor nogle af ordene stammer tilbage fra før reformationen, dvs. fra 1500-tallet (Rathje 2010a). Tidligere forskning har vist at religiøse bandeord typisk bruges af danske voksne og ældre mennesker i modsætning til unge (Rathje 2014b). Brugen af religiøse bandeord er generelt faldet i den vestlige verden (fx også i hollandsk, jf. van Hofwegen 2016: 7 med henvisning til van Sterkenburg 2008), i hvert fald i den protestantiske del. I katolske lande, hvor religion stadig spiller en afgørende rolle, har religiøse besværgelser stadig stor betydning (Hughes 1991: 249). Til gengæld ser man altså en stigning i en anden type bandeord, nemlig dem der har med kroppens nedre funktioner og især sex at gøre (jf. fx Fjeld 2002, Pinker 2007), se nedenfor.

Danske bandeord kan som nævnt også indeholde referencer til sygdomme. Det gælder fx pokker, som betyder kopper eller syfilis, og sygdommen kræft, altså cancer. Disse sygdomme refereres der til i udtrykkene for *pokker*, *pokkers* og *kraftedeme*, der er en afkorting af “må kræften æde mig”. Sygdomsrelaterede bandeord er nyere i dansk end religiøse bandeord, nemlig fra 1700-tallet (Rathje 2010a).

Endelig er der bandeordene som er knyttet til kroppens nedre funktioner, særligt sex og afføring. Det gælder fx udtryk som *lort*, *skide*, *pisse* og de engelske låneord *shit*, *fuck* og *fucking*. Kategorien ‘kroppens nedre funktioner’ indeholder de nyeste bandeord i dansk: *lort*, *skide* og *pisse* kan dateres til første halvdel af 1900-tallet, mens de engelske bandeord *shit*, *fuck* og *fucking* er fra den anden halvdel af 1900-tallet (Rathje 2010a). Tidligere undersøgelser har vist at bandeord med tilknytning til tabuområdet kroppens nedre funktioner oftest bruges af unge i modsætning til midaldrende og ældre danskere (Rathje 2010a).

Som det ses af Tabel 1, bruger de unge deltagere i EOTB flest bandeord der er orienteret mod tabuområdet ‘kroppens nedre funktioner’.

	Religiøse	Sygdomsrelaterede	Kroppens nedre funktioner
Bandeordstyper i EOTB	46 % (N=2337)	2,9 % (N=146)	51,1 % (N=2611)

Tabel 1. Anvendte typer af bandeord i EOTB

Som nævnt har tidligere undersøgelser (Rathje 2010a, 2017) vist at det er karakteristisk at danske unge netop bruger bandeord med tilknytning til kroppens nedre funktioner. I den beskrevne generationsundersøgelse (Rathje 2010a) bestod den unge gruppes bandeord af 42,9 % kroppens nedre funktioner-bandeord, mens den samme type blandt de midaldrende og ældre udgjorde hhv. 2,9 % og 1,6 %. Også i den nævnte undersøgelse af bandeordsbrug i danske børne-tv-serier (Rathje 2017) indeholdt den ene af serierne (*Panisk Påske*, hvor der overordnet set også var flest bandeord) mange kroppens nedre funktioner-bandeord, nemlig 48,2 %. Undersøgelsen her af data fra EOTB bekræfter altså med sine 51,1 % bandeord fra kroppens nedre funktioner endnu engang at unge procentuelt er hyppige brugere af kroppens nedre funktioner-bandeord. At der generelt anvendes flere bandeord fra kroppens nedre funktioner i dag end tidligere, er påvist i flere nordiske undersøgelser (dansk (Rathje 2010b), svensk (Stroh-Wollin 2010) og norsk (Hasund 2005)): En udvikling hvor de unge fører an, hvilket altså også bekræftes i denne undersøgelse.

5.3 Stærke og ikke-stærke bandeord

Når det gælder danske bandeords styrke, dvs. hvor meget kraft de opleves at indeholde, har en tidligere undersøgelse af bevidste holdninger til danske bandeord vist at de følgende bandeord bliver opfattet som særligt stærke (Rathje 2014a):

- en del af de religiøse bandeord, nemlig de diabolske, som *for fanden* og *for helvede*. I modsætning hertil opfattes de celeste bandeord, som fx *sgu* (en afkorting af *så Gud hjælpe mig*) og *du godeste (gud)*, hovedsagligt som milde bandeord eller slet ikke som bandeord (Rathje 2014a).
- et enkelt af sygdomsbandeordene, nemlig *kraftedeme*, der som nævnt refererer til sygdommen cancer. I modsætning hertil opfattes sygdomsbandeord der indeholder det forældede ord *pokker*, slet ikke som bandeord (Rathje 2014a) og bruges også i tv-programmer for små børn (Rathje 2009).
- bandeord der refererer til kroppens nedre funktioner, dvs. sex og afføring, især *fuck* (Rathje 2014a).

	Forekomster i data	Procentmæssig andel
Diabolske	1022	43,8 %
Celeste	1312	56,2 %
I alt	2334	100 %

Tabel 2. Diabolske vs. celeste bandeord

	Forekomster i data	Procentmæssig andel
Stærke bandeord	3716	72,8 %
Ikke-stærke bandeord	1387	27,2 %
I alt	5103	100 %

Tabel 3. Stærke vs. ikke ikke-stærke bandeord

De ovenstående bandeord vil nedenfor blive betegnet som “stærke bandeord” (diabolske bandeord, *kraftedeme*, bandeord der er tilknyttet tabuområdet kroppens nedre funktioner) i modsætning til “ikke-stærke bandeord” (celeste bandeord, andre sygdomsbandeord end *kraftedeme*, omskrivninger som fx *for søren af for satan*).

I Tabel 2 og Tabel 3 har vi set på hvor stor en andel af de bandeord der bruges af de unge deltagere i EOTB, der er hhv. diabolske vs. celeste og stærke vs. ikke-stærke.

Som det fremgår af Tabel 2, bruges der stort set lige mange celeste og diabolske bandeord i EOTB-materialet. Dette er en fordeling som også blev fundet i den tidligere undersøgelse af scriptet dialog i tv-serier for børn (Rathje 2017), så der er altså ikke ift. til tidligere undersøgelser sket en stigning i de diabolske bandeord, der opleves som stærkere end de celeste (Rathje 2014a).

Til gengæld dominerer de stærke bandeord ift. de ikke-stærke bandeord: De stærke bandeord udgør næsten $\frac{2}{3}$ af bandeordene, jf. Tabel 3. Vi har ikke tidligere undersøgelser at sammenligne med her, men vi kan i hvert fald konstatere at der ikke er tale om at de unge i EOTB bruger de milde bandeord, men tværtimod de bandeord med den største kraft.

5.4 Køn

Bandeord hævdes at være et af de sproglige træk der mest konsistent viser kønsmæssige forskelle (Coats 2021: 23). Bandeord er ofte associeret med maskulin identitet (Mills 2005: 273, Stapleton 2003: 22, Stapleton 2010: 292, de Klerk 1991, Lakoff 1975). Undersøgelser har også vist at mænd/drenge bruger flere bandeord end kvinder/piger i både talesprog (fx McEnery & Xiao 2004, Jay 1992, Jay & Jay 2013, Beers Fägersten 2012, Quist 2012), skriftsprog i traditionelle teksttyper (Newman et al. 2008), på sociale medier (Bamman, Eisenstein & Schnoebelen 2014, Wang et al. 2014, Coats 2021), og i fiktion som børne-tv-serier (Rathje 2017), voksen-tv-serier (Bednarek 2008, 2010) og i svensk drama fra det 18.–20. århundrede (Stroh-Wollin 2014).

Der er derimod ikke en kønsforskel i EOTB hvad angår frekvensen af bandeord (se Tabel 4).

	Forekomster i data	Procentmæssig andel
Mænd	2517	49,3 %
Kvinder	2549	49,9 %
Ukendt⁵	40	0,8 %
I alt	5106	100 %

Tabel 4. Bandeordsfrekvens ift. køn

Som det fremgår, bruger mænd og kvinder samme procentuelle andel af bandeord i EOTB, og dette resultat kan pege på at der muligvis er sket en udvikling når man sammenligner med tidligere undersøgelser af hverdagsprogbrug. Ift. fiktion (Rathje 2017) udstiller den manglende forskel på kønnenes bandeordsfrekvens i EOTB at bandeord i fiktionsgenren fungerer som et virkemiddel til at konstruere en maskulin identitet hos karaktererne, som måske i højere grad er en stereotyp der ikke stemmer overens med hvordan sproget bruges af unge i ikke-fiktion som fx EOTB. At kvinderne i EOTB bruger lige så mange bandeord som mændene, vidner

⁵ *Ukendt* er et udtryk for at det ikke har været muligt at bestemme hvilken deltager der brugte bandeordet, fx fordi de er uden for kameraets vinkel, og at det derfor heller ikke altid er muligt at bestemme deltagerens køn.

muligvis også om at tidligere undersøgelsers konklusioner om at kvinder dømmes mere negativt end mænd når de bander (Stapleton 2003, de Klerk 1992, 1997), måske ikke står så stærkt i dag. En ny undersøgelse af bandeord i et nordisk twitterkorpus (Coats 2021) viste desuden at af de 5 undersøgte lande (Finland, Island, Norge, Sverige og Danmark) var kønsforskellene næstmindst udtalte i de danske twitterdata (i Sverige var de mindst udtalte) (Coats 2021: 38–39). De danske data skilte sig desuden ud ift. de øvrige nordiske lande ved at de danske kvinder brugte visse bandeord mere end mænd (Coats 2021: 46). Så udover en udvikling over tid kan vores manglende kønsforskelle i EOTB måske i nogen grad også skyldes at vi har at gøre med danske data (selvom der dog også har vist sig kønsforskelle i danske data tidligere, jf. Rathje 2017 og Quist 2012).

Vi har også set på om mænd og kvinder i vores data bruger forskellige typer af bandeord (se Tabel 5 og Tabel 6).

	Forekomster i data hos mænd	Procentmæssig andel
Kroppens nedre funktioner	1114	44,3 %
Religion	1301	51,7 %
Sygdom	102	4,1 %
I alt	2517	100 %

Tabel 5. Mænds bandeord fordelt på type

	Forekomster i data hos kvinder	Procentmæssig andel
Kroppens nedre funktioner	1470	57,7 %
Religion	1034	40,6 %
Sygdom	45	1,8 %
I alt	2549	100 %

Tabel 6. Kvinders bandeord fordelt på type

Som Tabel 5 og Tabel 6 indikerer, er der nogle stærkt signifikante⁶ kønsforskelle når det gælder typerne af bandeord: Kvinderne bruger bandeordstypen kroppens nedre funktioner signifikant mere end mænd ($p < 0.001$), mens mændene bruger religiøse bandeord og sygdomsbandeord⁷ signifikant mere end kvinderne (i begge tilfælde er $p < 0.001$). Eftersom vi ved at kroppens nedre funktioner-bandeord er de nyeste bandeord, mens de religiøse bandeord og sygdomsbandeord er meget gamle i dansk, kan vi altså konkludere at det er kvinderne der bruger de moderne bandeord signifikant hyppigst, mens mændene bruger de gammeldags/traditionelle bandeord signifikant mest. Denne kønsmæssige forskel i data kan ses som et udtryk for at kvinder traditionelt set undgår at blive associeret med lavprestigiøse sprogformer som bandeord traditionelt har været udtryk for: Kvinder er mere bevidste om social status end mænd, og standardtale signalerer høj social status. Kvinder forventes at opføre sig bedre end mænd, kvinder er ofte underordnet mænd, og underordnede grupper skal være mere høflige, ligesom dagligsprogformer er forbundet med maskulinitet og ”toughness” (Holmes 2001: 157–161, Stapleton 2003). Moderne bandeord må antages at være mere prestigøse end traditionelle bandeord, og det er dermed måske ikke så overraskende at kvinder bruger de moderne bandeord.

⁶ Der er i alle signifikanstests i denne artikel anvendt Pearsons chi-i-anden test og i visse tilfælde benyttet Yates’ kontinuitetskorrektion. Desuden er hver svarmulighed eller ordtype kontrolleret for om der er signifikant forskel mellem grupperne der testes, ved hjælp af en posthoc-test. Posthoc-testen benytter de standardiserede chi-i-anden residualer, der kan give en indikation om forskellen, og om forskellen for den enkelte svarmulighed er signifikant ved omregning til p-værdi. P-værdierne i posthoc-testen er desuden korrigeret med Bonferronikorrektion for at undgå overvurdering af forskellen ved enkelte svarmuligheder.

⁷ Det er særligt sygdomsbandeordet *kraftedeme* mændene bruger: 66,7 % af alle forekomster af *kraftedeme*, der vurderes som et stærkt bandeord, bruges af de mandlige deltagere.

At mændene i EOTB bruger de gammeldags/traditionelle bandeord, kan belyses af tidligere forskningsresultater: 1) Rathje (2017) viste i undersøgelsen af børneserier at de to mandlige skurke i *Panisk Påske* i deres scriptede dialog havde fået tildelt replikker med flere religiøse (diabolske) bandeord end de andre mandlige karakterer, sandsynligvis for at præge deres identitet i retning af mere stereotypisk traditionelle personaer med lavere uddannelse og/eller populært sagt mere tilhængere af vold end bøger. 2) En undersøgelse af danske avisers brug af bandeord (Rathje 2010b) viste at *Ekstrabladet*, en tidligere arbejderklasseavis der læses af folk med et lavt uddannelsesniveau, havde en højere frekvens af (gammeldags) religiøse bandeord ift. aviser der traditionelt læses af en målgruppe med højere uddannelsesniveau (fx *Information*), som havde flere af de moderne bandeord som kroppens nedre funktioner-bandeord sandsynligvis repræsenterer. 3) Den nævnte undersøgelse af nordiske twitterdata viser ligesom vores undersøgelse af EOTB-data at mændene primært er dem der bruger de religiøse bandeord, og at kvinderne primært er dem der bruger bandeord knyttet til kroppens nedre funktioner, samt engelske bandeord (Coats 2021: 49ff.). Coats (2021: 51) forklarer dette resultat med at kvinder undgår stigmatiserende sprogvarianter og derfor måske er hurtigere til at bruge moderne og prestigøse varianter som associeres med “the sophistication of global culture” (Coats 2021: 51), mens mænd træffer mere konservative valg og har en sprogbrug der er associeret med lokal identitet når det gælder bandeord.

Når det gælder køn og bandeords styrke, har tidligere undersøgelser vist at mænd bruger stærkere bandeord end kvinder (Stenström 1991, Precht 2006), at kvinder har mere negative holdninger til bandeord end mænd (Andersson 1977), og at kvinder vurderer visse bandeord til at være stærkere end mænd synes de er (Dewaele 2004, Beers Fägersten 2012). I EOTB-materialet ser fordelingen af stærke og ikke-stærke bandeord på køn ud som det fremgår af Tabel 7.

Som det ses af Tabel 7, bruger mænd ikke stærkere bandeord end kvinder. Tværtimod står kvinderne for størstedelen af de stærke bandeord, nemlig 51,9 %, og forskellen på kvinder og mænd er her stærkt signifikant ($p < 0.001$). Så i de data vi undersøger i denne artikel, genfinder vi ikke det mønster som er fundet i tidligere bandeordsundersøgelser når det gælder at det er mændene der bruger flest og stærkest bandeord. I EOTB-data bruger kønnene altså lige mange bandeord, og det er kvinderne der bruger de stærkeste. Det er ikke mindst det engelske bandeord *fucking* som de kvindelige deltagere bruger flittigt, hvilket vil blive beskrevet yderligere i afsnittet “Brugen af bandeordet *fucking* i EOTB”.

	Stærke bandeord		Ikke-stærke bandeord	
	Antal forekomster	Procentmæssig andel	Antal forekomster	Procentmæssig andel
Mænd	1756	47,3 %	759	54,7 %
Kvinder	1928	51,9 %	621	44,8 %
Ukendt	32	0,9 %	7	0,5 %
I alt	3716	100 %	1387	100 %

Tabel 7. Stærke vs. ikke-stærke bandeord ift. køn

5.5 Dialog vs. kamera

Som nævnt er EOTB-programmet sammensat af hhv. dialog mellem deltagerne og hver enkelt deltagers udtalelser om det der sker i programmet, optaget ved at den enkelte deltager sidder overfor et kamera. Der er sandsynligvis en programmedarbejder der interviewer deltageren til kameraet, men man hører ikke interviewerens spørgsmål eller andre reaktioner fra denne, så vi ved ikke om det er sådan det foregår.

Under alle omstændigheder er der tale om to forskellige settings, hvor den ene (dialog med andre deltagere) er uplanlagt en-til-en jævnbyrdig eller en-til-mange jævnbyrdige, og den anden (tale til kamera) enten er monologisk (hvis deltageren sidder alene) eller planlagt en-til-en ikke-jævnbyrdig i interviewform.

Der ytres som nævnt 558.837 ord i hele EOTB-korpusset, og 233.550 ord, dvs. 41,8 %, er deltagernes dialog med hinanden, mens 325.287 ord er den enkelte deltagers tale til kamera (dvs. formentlig til en programmedarbejder), dvs. 58,2 %. Hvad bandeord angår, viser det sig at de unge deltagere bruger signifikant flere bandeord i dialogen med de andre deltagere, end de gør når de sidder overfor et kamera ($p < 0.001$) (se Tabel 8).

Kategori	Antal forekomster	Andel i % af alle bandeord
Bandeord i dialog med andre deltagere	3131	61,3 %
Bandeord til kamera	1973	38,7 %

Tabel 8. Fordelingen af antal ytrede bandeord på hhv. dialog med andre deltagere og tale til kamera

Dette fund understreger at bandeord er et socialt fænomen med interaktionelle og relationelle funktioner, som det også er konstateret i tidligere undersøgelser (Stapleton 2003, Beers Fägersten 2012). I en stikprøveundersøgelse af bandeord i tv og radio (Hansen & Vase 2021) blev der også fundet flere bandeord i dialogiske formater med flere værter eller med værter og gæster, end i monologiske formater med kun en enkelt vært.

Det viser sig også at det især er kvinder der bruger bandeord i dialogen med de andre deltagere, hvorimod mænd oftere brugere bandeord til kameraet (resultatet er stærkt signifikant, $p < 0.001$):

Køn	Dialog med andre deltagere	Dialog med andre deltagere i %	Antal til kamera	Til kamera i %	I alt
Mand	1469	58,4 %	1047	41,6 %	100 %
Kvinde	1622	63,7 %	925	36,3 %	100 %
Ukendt	40	100 %	0	0 %	100 %
I alt	3131		1972		5103

Tabel 9. Fordelingen af mænd og kvinders antal ytrede bandeord på hhv. dialog med andre deltagere og tale til kamera

Dette resultat er i tråd med Stapleton (2003) der fandt at kvinder oftere end mænd bander i uformelle og intime relationer, som dialogen i EOTB også må karakteriseres som, hvor det kan styrke de bånd der er mellem medlemmer af en gruppe,

hvorimod mændene i Stapletons undersøgelse angav at de bander fordi det er en vane, eller fordi det forventes af dem (Stapleton 2003: 28).

Bayard & Krishnayya (2001) har i modsætning til resultatet i nærværende undersøgelse konstateret at mænd i deres undersøgelse bandede mindre i strukturerede samtaler, som tale til kameraet sandsynligvis er i EOTB, end i ustrukturerede samtaler, som dialogen i EOTB repræsenterer, altså det modsatte af hvad der er tilfældet i vores undersøgelse her.

6 Engelske bandeord i EOTB-korpusset

Vi har i artiklens første del beskrevet hvilke bandeord der forekommer generelt i EOTB, og vi vil nu gå over til at analysere brugen af en bestemt type bandeord, nemlig de engelske. I analysen vil der indgå kvalitative undersøgelser af bandeordet *fucking*.

Der er i alt 1823 engelske bandeord i datamaterialet, fx *fucking*, *shit* og *oh my God*.⁸ Da det samlede antal bandeord som nævnt er 5105, er det altså lidt mere end hvert tredje af bandeordene i EOTB-materialet der er fra engelsk.⁹ I Rathjes generationsundersøgelse var det som nævnt ca. hvert tiende bandeord hos de unge der var af engelsk oprindelse (Rathje 2010a), og dermed ser det altså umiddelbart ud til at andelen af engelske bandeord i unges sprog er stigende – med de forbehold vi som tidligere nævnt er nødt til at tage i sammenligningen af de to datasæt. At de engelske bandeord udgør en større del af det samlede antal bandeord, er i overensstemmelse med andre undersøgelser af brugen af engelske bandeord i ikke-engelske sprog, jf. fx Fjeld & Kristiansens (upubliceret) frekvensundersøgelser af brugen af bandeordet *fuck* i norsk.

Som Tabel 10 viser, er andelen af bandeord dog langt højere i sæson 1 end i sæson 2 og sæson 3. Andelen af engelske bandeord er også langt højere i sæson 1 end i sæson 2 og sæson 3. Forskellen er i begge tilfælde stærkt statistisk signifikant ($p < 0,001$).

Som det fremgår af Tabel 10, er det i sæson 1 knap 40 % af bandeordene der er af engelsk oprindelse, mens det samme tal for sæson 2 og sæson 3 er noget lavere, nemlig hhv. 30,3 % og 31,4 %. Det høje antal bandeord i sæson 1 skyldes formentlig at netop denne sæson i særlig høj grad er præget af gruppedannelser, intriger og jalousi. Dette bliver yderligere uddybet i afsnittet “Brugen af bandeordet *fucking* i EOTB”.

---

⁸ De engelske lån findes i øvrigt kun som direkte lån, det vil sige at der ikke er nogen oversættelseslån. Et lignende resultat findes i Hindriks & van Hofwegen (2014: 16).

⁹ Det er stort set ikke bandeord fra andre fremmedsprog end engelsk i korpusset.

	Antal bandeord i alt	Antal engelske bandeord i alt	Andel af engelske bandeord i procent
Sæson 1	2865	1134	39,6 %
Sæson 2	1316	399	30,3 %
Sæson 3	923	290	31,4 %
I alt	5105	1823	35,7 %

Tabel 10. Antal bandeord og antal engelske bandeord i de tre første sæsoner af EOTB

6.1 Engelske bandeord: typer

De engelske bandeord der findes i EOTB-korpusset, har vi ligesom de øvrige bandeord inddelt i kategorierne ”religion”¹⁰ og ”kroppens nedre funktioner”.

Antal engelske bandeord i alt	Kroppens nedre funktioner	Religion
1823	96,6 % (N = 1761)	3,4 % (N =62)

Tabel 11. Oversigt over det samlede antal engelske bandeord i EOTB

Som det ses, er der blot 62 ord og udtryk (dvs. 3,4 % af det samlede antal engelske bandeord) der kan henregnes til kategorien ”religion”, fx *oh my god* og *damn*, mens resten – altså 96,6 % – tilhører ”kroppens nedre funktioner”, fx *fuckin* og *shit*. Dermed er det altså en ret afgrænset gruppe bandeord vi indlåner fra engelsk, nemlig dem der har med kroppens nedre funktioner at gøre, mens religiøse bandeord – som jo ellers fylder en del i vores data – kun sjældent indlånes.

6.1.2 Engelske bandeord: religion

De religiøse bandeord af engelsk oprindelse som de unge bruger i EOTB-korpusset, fordeler sig først og fremmest på udtrykket (*oh*) (*my*) (*fuckin*) *God* /*my God*, efterfulgt af *damn* og (*åh*) *God*. Kategorien ”Andet” dækker over ord og udtryk der kun forekommer én gang, fx *thank God* og *pray the lord*.

¹⁰ Bandeordene *holy* og *holy moly* er her klassificeret som religiøse bandeord, men man kunne også betragte dem som omskrivninger af udtrykket *holy Moses*.

Ord eller udtryk	Antal forekomster
<i>Oh my (fucking) God/my God</i>	75,8 % (N = 47)
<i>Damn</i>	6,5 % (N = 4)
<i>(Åh) God</i>	3,2 % (N = 2)
Andet	14,5 % (N = 9)
I alt	100 % (N = 62)

Tabel 12. Engelske bandeord: religiøse udtryk

Det der først og fremmest kendetegner de religiøse bandeord der ses i Tabel 12, er at de også er meget frekvente i engelsk. I en undersøgelse fra 2006 (Mohr 2013) rangerer *oh my God* og *damn* således blandt de 10 mest brugte bandeord i amerikansk engelsk. *Oh my God* var ifølge denne undersøgelse især populært blandt kvinderne, hvor dette udtryk alene udgjorde 24 % af kvindernes bandeord (Mohr 2013: 177), jf. også at kvinder i flere undersøgelser bruger mildere, celeste bandeord end mænd (Stenström 1991, Precht 2006). Også i vores data er *oh my God* et populært udtryk, og det er ligeledes især brugt af kvinderne, der tegner sig for ca. to tredjedele af alle forekomsterne. I øvrigt finder man i undersøgelser af engelske bandeord i hollandsk (Hindriks & van Hofwegen 2014; van Hofwegen 2016) at de mest populære engelske religiøse bandeord er *oh my God*, *God* og *damn* (foruden *what the hell* og *Jesus (Christ)*) – altså i vid udstrækning de samme bandeord som i undersøgelsen her. Dermed tegner der sig et billede af at de engelske bandeord man finder i forskellige europæiske sprog, ofte er de samme.

6.1.3 Engelske bandeord: kroppens nedre funktioner

Som tidligere nævnt findes det største antal engelske bandeord blandt dem der har med kroppens nedre funktioner at gøre. Som det fremgår af Tabel 13, er det blandt de engelske bandeord i EOTB-korpusset især ordene *fucking*, *fuck* og *shit* der præger denne kategori:

	Sæson 1	Sæson 2	Sæson 3	I alt
<i>Fucking</i>	58,8 % (N = 659)	47,9 % (N =179)	46,1 % (N =123)	54,6 % (N = 961)
<i>Fuck</i> (inkl. 1 forekomst af <i>holy fuck</i>)	31,8 % (N = 357)	32,6 % (N =122)	36,7 % (N = 98)	32,8 % (N = 577)
<i>Shit/bullshit/oh shit/holy shit/ no shit</i>	4,0 % (N = 45)	11,2 % (N = 42)	13,1 % (N = 35)	6,9 % (N = 122)
<i>As shit</i>	0,1 % (N = 1)	0 % (N = 0)	0 % (N =0)	0,1 % (N =1)
<i>Pissed</i>	0,2 % (N = 2)	0 % (N = 0)	0,7 % (N =2)	0,2 % (N = 4)
<i>What the fuck</i>	2,6 % (N =29)	4,8 % (N =18)	3,0 % (N =8)	3,1 % (N =55)
<i>Fucked up</i>	2,0 % (N =22)	2,1 % (N =8)	0 % (N =0)	1,7 % (N =30)
<i>Fucked</i>	0,3 % (N =3)	0,8 % (N =3)	0,4 % (N =1)	0,4 % (N =7)
<i>As fuck</i>	0,2 % (N =2)	0,3 % (N =1)	0 % N =(0)	0,2 % (N =3)
Andet ¹¹	0,1 % (N =1)	0 % (N =0)	0 % (N =0)	0,1 % (N =1)
I alt	1120	374	267	100 % (N =1761)

Tabel 13. Engelske bandeord: Kroppens nedre funktioner

Tabel 13 viser at bandeordet *fucking* udgør knap 55 % af samtlige engelske bandeord i kategorien “kroppens nedre funktioner”, og at *fuck* udgør knap 33 %.

¹¹ Dækker over *motherfucker* brugt på samme måde som *motherfucking* normalt bruges.

Tilsammen tegner disse to bandeord sig altså for næsten 88 % af det samlede antal bandeord. Tager vi det næste bandeord i tabellen, nemlig *shit/oh shit/bullshit*, med, er vi oppe på knap 95 %. Dermed kan man sige at de unges brug af engelske bandeord i EOTB-korpuset i kategorien kroppens nedre funktioner primært er koncentreret om bandeordene *fucking*, *fuck* og *shit*.

Fucking, *fuck* og *shit* hører som nævnt til blandt de nyeste bandeord i dansk (Rathje 2010a). De regnes blandt de stærkeste bandeord i engelsk (Beers Fägersten 2012) og dansk (Rathje 2014b), men er samtidig også meget udbredte: *Fuck* er blevet beskrevet som det mest udbredte bandeord i USA (Kirk 2013) og regnes også blandt de mest frekvente bandeord i de skandinaviske sprog (Fjeld et al. 2019) såvel som i fx hollandsk (Van Hofwegen 2016; Zenner et al. 2015). I hollandsk er *shit* i dag så populært at det ligger på førstepladsen over de mest frekvente bandeord overhovedet (van Hofwegen 2016: 19), og ofte foretrækkes det frem for hjemlige hollandske bandeord. I en undersøgelse af engelske bandeord i et hollandsk twitterkorpus blev det bekræftet at bandeordene *shit*, *damn* og *fuck* hører til blandt de mest populære engelske bandeord (Zenner et al. 2017), og i en engelsk undersøgelse af 14–16-åriges brug af forskellige bandeord var *fuck* (med former som *fucked* og *fucking*) det klart mest brugte, efterfulgt af *shit* (Drummond 2020). I en helt ny undersøgelse af hvilke bandeord danske unge 13–14-årige rapporterer at de bruger mest (Jensen & Rathje, under udgivelse), nævnes *fuck* og *shit*¹² som de hyppigste af alle bandeord.

Den engelske indflydelse er altså overordnet set begrænset til få, meget frekvente ord som *fucking*, *fuck* og *shit* (og blandt religiøse bandeord *oh my God*), mens andre engelske bandeord aldrig eller kun meget sjældent anvendes uden for engelsktalende lande (jf. van Hofwegen 2016).¹³

6.2 Brugen af bandeordet *fucking* i EOTB

Som det er fremgået af Tabel 13, er *fucking* det engelske bandeord der bliver brugt mest i EOTB. Samlet set udgør dette bandeord alene over halvdelen af samtlige

¹² I en tilsvarende tidligere undersøgelse foretaget i 2009 (Rathje & Grann 2014) var det engelske *shit* på en 5.-plads efter danske bandeord som *sgu*, *pis* og *for helvede*, men er i den nye undersøgelse (Jensen & Rathje, under udgivelse) rykket op til en 2.-plads.

¹³ I mange af de europæiske lande hvor bandeordet *fuck* har gjort sit indtog, ser vi eksempler på at det tilpasses den nationale stavemåder (fx norsk *føkk* og islandsk *fökk*, Fjeld et al. 2019) eller udtale (fx hollandsk *fock* og *fack*, Hindriks & van Hofwegen 2014). I dansk afspejler uautoriserede stavemåder som *fåk* (som vi har flere eksempler på i Sprognævnets ordsamling) og *fårking* (der nok er mest kendt fra titlen på Sofie Lindes bog *Fårking gravid*) og *sjit* (fx i tv-serien *Sjit Happens*) tilsvarende forsøg på tilpasning til dansk ortografi og fonetik.

engelske forekomster i kategorien ”kroppens nedre funktioner”, men som det også fremgår af tabellen, er det især i sæson 1 at *fucking* bruges flittigt. I sæson 1 er det således 58,8 % af samtlige bandeord i kategorien der udgøres af *fucking* , mens det i sæson 2 og sæson 3 er hhv. 47,9 % og 46,1 %.

Sæson 1 af EOTB er i høj grad præget af de konflikter som en af deltagerne, Morten, skaber. Morten er gruppens ”alfahan” (både ifølge sig selv og ifølge andre), formentlig fordi han i kraft af sin fysiske overlegenhed, sit udseende og sin personlighed indtager en helt dominerende position allerede fra afsnit 1.

I Goffmans beskrivelse af at al social handlen er en form for skuespil (Goffman 1992), kan Mortens rolle i EOTB betragtes som holdlederens, det vil sige den person der 1) skal ”styre begivenhedernes gang og bringe de optrædende tilbage i roller, hvis de fejler eller falder udenfor”, og 2) ”tildele de roller, der skal spilles, til de mest hensigtsmæssige personer” (Hviid Jacobsen & Kristiansen 2002: 99). Da flere af deltagerne finder sammen i par og dermed bliver ”kedelige” fordi de ikke længere er så interesserede i at feste, er Morten således den første til at påtale det og prøve at få de medvirkende til igen at feste igennem. Derudover er det også Morten der i kraft af sine skiftende seksuelle relationer til de kvindelige deltagere bestemmer hvilke kvinder der er i vælten.

Morten er altså meget eftertragtet af de kvindelige deltagere, ikke mindst af Sidsel som Morten hurtigt indleder et forhold til. Ikke desto mindre bliver han ofte fristet af de andre kvinder der medvirker i programmet, bl.a. ekskæresten Stine. I Eksempel 1 fra sæson 1 konfronterer en jaloux Sidsel rivalen Stine med at hun har været sammen med Morten:

Sidsel:	Jeg ved godt du har prøvet at score Morten alligevel jo## ¹⁴
Stine:	Prøv og hør jeg har haft Morten du må [gerne bolle ham
Sidsel* vrængende:	[Ja* det ved jeg godt du har# du har tabt (så mand) bare giv fucking op snart##
Stine:	Om jeg har tabt eller ej## Jeg vandt ham i september det rører [ikke mig##
Sidsel:	[Ja jeg har vundet ham nu så giv fucking op mand
Stine:	Jeg har givet op
Sidsel:	Nej du har ikke givet op## Du prøver at score ham hver fucking [dag mand## Det er så tydeligt for alle inde i den her villa så bare luk##

Eksempel 1

Sidsel bruger i eksemplet *fucking* 3 gange: *bare giv fucking op snart*, *giv fucking op mand* og *hver fucking dag*. Alle eksempler kan grupperes som det Ljung kalder *aggressive swearing* (Ljung 1984; Goddard 2015), hvor bandeord bruges i forbindelse med vrede, jalousi eller andre aggressioner. En anden måde hvorpå bandeord kan bruges, er det som kaldes *social swearing*, dvs. “the use of swear/curse words in relaxed, in-group social situations, often with the apparent intention of spicing up what is being said, making it more exciting or attention-grabbing” (Goddard 2015: 206), fx *jeg glæder mig fucking meget til at komme ind og tjekke den villa ud*, *Morten han er fucking lækker* og *fucking fed fest*. *Social swearing* handler altså ikke om aggressioner, men om at forstærke et positivt udsagn og om at udsende positive signaler. Da *social swearing* som regel finder sted blandt mennesker der indgår i en relation sammen, skaber denne brug af bandeordene sociale bånd (jf. Beers Fägersten 2012: 139), og det er velkendt at jo stærkere samhørighed man har som gruppe, jo flere bandeord bruger man (Ljung 1984:14; Stapleton 2003: 28ff.).

I og med at EOTB handler om unge der indgår i forskellige sociale relationer med hinanden, kunne man forestille sig at man især ville se bandeordet *fucking*

¹⁴ # angiver kort pause, ## angiver lang pause.

brugt socialt, men eksemplet med Sidsel tyder på at der i hvert fald også er en del tilfælde hvor det bruges aggressivt. Hvordan det reelt forholder sig, har vi undersøgt ved at se på hvordan 12 deltagere¹⁵ (4 fra hver sæson) har brugt bandeordet *fucking* i EOTB-korpusset.¹⁶ De i alt 12 deltagere bruger *fucking* 415 gange, og fordelingen på de to kategorier fremgår af Tabel 14:

	Aggressiv brug af bandeordet <i> fucking </i>	Social brug af bandeordet <i> fucking </i>	I alt
Tal	226	189	415
Procent	54 %	46 %	100 %

Tabel 14. Brugen af *fucking* i EOTB

Som det fremgår af tabellen, bruger deltagerne i EOTB-korpusset altså mod forventning primært *fucking* i forbindelse med aggression. Kigger vi på hvordan brugen af *fucking* fordeler sig på sæson 1, 2 og 3, viser det sig imidlertid at det især er i sæson 1 at den aggressive brug findes (se Tabel 15).

	Aggressive swearing	Social swearing	Antal forekomster i alt
Sæson 1	189 (60 %)	122 (40 %)	311
Sæson 2	28 (39 %)	44 (61 %)	72
Sæson 3	9 (28 %)	23 (72 %)	32
I alt	226	189	415

Tabel 15. Brugen af *fucking* i EOTB fordelt på de første 3 sæsoner

I sæson 1 er det således hele 60 % af de undersøgte forekomster af *fucking* der er brugt i forbindelse med aggressioner, mens det samme tal for sæson 2 og sæson 3

¹⁵ De 4 deltagere er Morten, Sidsel, Mathias og Stine (sæson 1), Sara, Mikkel, Jeppe og Amanda (sæson 2) og Rene, Sasja, Casper og Line Maria (sæson 3).

¹⁶ Denne fremgangsmåde er valgt fordi det ville være for tidskrævende at undersøge alle forekomster.

er hhv. 39 % og 28 %. Det er generelt kvinderne der hyppigst bruger *fucking* i EOTB idet de står for 56 % af samtlige forekomster, og de bruger det ofte i aggressive udtryk der enten er rettet direkte mod Morten eller bruges i omtale af Morten. Det viser at de mange konflikter der udspiller sig omkring Morten, medfører en del aggression, ikke mindst hos de kvinder der føler sig svigtet af ham.

6.3 Bandeordet *fucking* som gruppemarkør

Man kan dog diskutere om den måde de unge i EOTB-korpusset bruger *fucking* på når de er vrede, ikke også er en form for tilkendegivelse af en social relation (og dermed kan kategoriseres som social swearing). Sæson 1 af EOTB er ikke blot præget af de allerede omtalte intriger der opstår omkring Morten og hans skiftende partnere. Sæsonen er også præget af en gruppedannelse der manifesterer sig i afsnit 1, og som består af Morten og hans on/off-kæreste Sidsel foruden 4 andre deltagere (Mathias, Kevin, Caroline og Emma). Disse 6 deltagere danner en gruppe som de kalder "holdet", hvor de udnævner sig selv til "konger og dronninger". Deltagerne begrunder ikke selv denne selvvalgte term, men man må formode at de dermed vil signalere en højere status end de øvrige deltagere – og dermed lægge distance til dem. De 6 deltagere ender med at danne 3 par (foruden Morten og Sidsel er der Kevin og Emma og Mathias og Caroline), og der opstår også flere venskaber mellem dem, stærkest mellem Morten og Mathias. Som tidligere nævnt er Morten gruppens alfahan, og hans seksuelle adfærd og sprog sætter i høj grad standarden for hvordan man skal opføre sig hvis man vil være en del af holdet. Det at han er eftertragtet af de kvindelige deltagere, giver ham en vis magt, og denne magt udmønter sig bl.a. i en ret dominerende og aggressiv adfærd hvor han bl.a. ikke er sen til at skubbe de mandlige deltagere væk der truer hans position. Deltagere som han ikke bryder sig om, fx Claes, der også medvirker i hele sæson 1, bliver mødt med aggressioner og mobning.¹⁷ Stine er som nævnt Mortens ekskæreste og har egentlig til hensigt at vinde ham tilbage, men konfronteres i afsnit 6 med at hun har været sammen med deltageren Kasper. Hendes begrundelse for denne lidt ulogiske optræden fremgår af Eksempel 2.

---

¹⁷ I sæson 2, hvor Morten og Claes også medvirker, er forholdet mellem Morten og Claes så anspændt at Morten bliver smidt ud af programmet efter at have været fysisk voldelig overfor Claes.

Stine	Jeg fortryder det fordi jeg følte at som den første ex der kom ind der følte jeg at jeg ligesom skulle bevise noget for jer at jeg ikke var den kedelige type der sad henne i hjørnet## Så hellere være den vilde pige end at være den fucking kedelige type## Så jeg gjorde det her for at blive accepteret af alle jer
-------	--

Eksempel 2

Eksemplet viser at EOTB i høj grad handler om iscenesættelse og rollespil, her eksemplificeret ved Stine der giver udtryk for at hun spiller rollen som “den vilde pige¹⁸”, mens hun nedtoner den adfærd der henleder tankerne på “den kedelige type” (jf. også Goffman 1992). Den “vilde” adfærd der er knyttet til det at være en del af “holdet”, er bl.a. karakteriseret ved et bestemt gruppesprog – et gruppesprog der er kendetegnet ved en flittig brug af bandeordene *fucking* og *fuck*. En undersøgelse af hvilke engelske lån der er de mest frekvente hos de 9 deltagere (foruden de 6 medlemmer af “holdet” er det Stine, Claes og Sofie) der alle medvirker i sæson 1, viser således tydeligt at holdet – og Stine der gerne vil være en del af holdet – stort set alle har bandeordene *fucking* og *fuck* plus substantivet *date* på en 1.-, 2.- og 3.- plads (se Tabel 16).

Vi mener at det er oplagt at tolke brugen af *fucking* som en måde hvorpå ”holdet” – og dem der gerne vil være en del af det – skaber samhørighed (jf. Heidemann Andersen 2021). Brugen af bandeordet *fucking* i EOTB kan dermed også være et udtryk for sproglig akkommodation, dvs. tilpasning, hvor en bestemt sprogbrug, som ligner den der bruges af nogle man gerne vil være som, kan anvendes for at opnå accept (Giles & Coupland 1991). Samhørigheden udgøres bl.a. af en adfærd hvor der festes igennem, hvor man er meget eksplicit omkring sin seksualitet, og hvor man ikke er bange for konflikter og konfrontationer. Da bandeordet *fucking* desuden som oftest, det vil sige i tre fjerdedele af tilfældene, bruges når deltagerne snakker sammen (og altså ikke bruges i de interviewlignende situationer), er der meget der tyder på at bandeordet *fucking* simpelthen er en del af holdets gruppesprog. Dermed bekræftes det at brugen af bandeord som oftest har en social funktion (jf. Stapleton 2003: 28).

¹⁸ Det at være “den vilde pige” kan også være en strategi for at opnå en berømmelse der varer længere end deltagelsen i EOTB og dermed blive en kendis.

Deltager	1.-plads	2.-plads	3.-plads	Kommentar
Morten	Fucking	Fuck	Date	”Alfahan”; ven med Mathias, kæreste med Sidsel
Mathias	Fucking	Fuck	Date	Ven med Morten, kæreste med Caroline
Kevin	Fucking	Fuck	Fucked up	Kæreste med Emma
Sidsel	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Morten
Caroline	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Mathias
Emma	Fucking	Fuck	Date	Kæreste med Kevin
Stine	Fucking	Fuck	Date	Mortens ekskæreste
Sofie	Date	Cool	Shit	
Claes	Date	Cool	DJ	Mobbes af Morten og Mathias

Tabel 16. Otte deltageres brug af bandeordet *fucking* i EOTB, sæson 1

8 Konklusion

Den umiddelbare konklusion på vores undersøgelse er at fordommen om at unge bander meget, tilsyneladende kan bekræftes – i hvert fald i det korpus vi har undersøgt. Vores analyser viser således at de unge deltagere i EOTB bander 4 gange så meget som i en tidligere undersøgelse af samtaler mellem unge, men da disse undersøgelser ikke er umiddelbart sammenlignelige, kan vores resultater ikke stå alene. De bør suppleres med flere undersøgelser af andre unges talesprog i andre sociale kontekster eller sammenlignes med tidligere realityserier, hvis vi skal kunne

udtale os mere sikkert om hvorvidt unge i dag bander mere end tidligere. Til gengæld peger vores undersøgelse på at en anden fordom om unges sprog, nemlig at de stort set kun bruger engelske bandeord, formentlig ikke holder stik. Lidt mere end hvert tredje bandeord er i vores undersøgelse således af engelsk oprindelse, mens resten af bandeordene er danske. Størstedelen af de unges bandeord er altså velkendte, danske bandeord (fx *hvad fanden* og *satans*), men det er rigtigt at visse engelske bandeord fylder en del i de unges sprog i EOTB, især det engelske bandeord *fucking*. Det er også rigtigt at unge i dag, som forventet, tilsyneladende bruger flere engelske lån end tidligere, hvis man skal dømme ud fra sprogbrugen i EOTB

Vi har i undersøgelsen også vist at de unges bandeord i EOTB især fordeler sig på kategorierne ‘religion’ og ‘kroppens nedre funktioner’, mens bandeord der relaterer sig til sygdom, ikke bruges ret meget i vores data. Vi har derudover vist at deltagerne især bruger bandeord der opleves som stærke, mens milde bandeord kun bruges i ringe grad. Dermed minder de unges brug af bandeord i vores undersøgelse om den udvikling man ser i engelsk hvor sygdomsbandeord ikke længere bruges. Til gengæld peger vores undersøgelse altså ikke på at religiøse bandeord er på vej ud af dansk, sådan som det ellers ses i andre europæiske sprog.

Det er et vigtigt forskningsresultat at vi i artiklen har peget på at det i vores data i modsætning til hvad andre undersøgelser har vist, ikke er mændene der bander mest. Kønnene bander lige meget, og det er kvinderne i EOTB der bruger stærke bandeord. I artiklen beskrives det hvordan de stærke bandeord oftest bruges i dialog med de andre deltagere, dvs. i intime og uformelle situationer (*social swearing*). Det gælder ikke mindst bandeordet *fucking*, som især i sæson 1 er et led i en gruppedannelse der er centreret omkring denne sæsons altdominerende mandlige deltager, Morten, og som derved bliver en vigtig gruppemarkør. Dette cementerer, sammen med det resultat at der bandes mere i dialog end til kamera, at bandeord – i hvert fald for de unge i vores data – er et socialt fænomen.

Om brugen af engelske bandeord viser vores undersøgelse yderligere at det blandt de religiøse udtryk især er *oh my God* der bruges, mens det blandt bandeord af typen ‘kroppens nedre funktioner’ især er *fucking* og *fuck* der bruges. De unge deltagere i EOTB anvender altså ikke en større mængde engelske bandeord i flæng – derimod bruger de meget ofte de *samme* engelske bandeord meget hyppigt. Derved adskiller de unge deltagere sig ikke fra andre undersøgelser af unges bandeord hvor det er de samme engelske bandeord der anvendes som i dansk, altså først og fremmest *fucking* og *fuck*.

Afslutningsvist kan vi sige at vores undersøgelse har bekræftet resultatet af andre undersøgelser, fx i forhold til udbredelsen af bestemte engelske bandeord. Men vores undersøgelse har også peget på flere helt nye resultater, fx at unge danskere oftest bander på dansk, ofte bruger religiøse bandeord – og at det er kvinderne der oftest bruger stærke bandeord. Yderligere forskning på området må kaste mere lys over disse resultater.

Litteratur

- Andersson, Lars-Gunnar 1977: *Varför är det fullt att svära? En enkät om attityder tillsvordomar*. Publication 16, Department of General Linguistics, University of Umeå.
- Andersson, Lars-Gunnar & Peter Trudgill 1990: *Bad Language*. New York: Penguin.
- Bamman, David, Jacob Eisenstein & Tyler Schnoebelen 2014: Gender identity and lexical variation in social media. *Journal of Sociolinguistics* 18(2). 135–160.
- Bayard, Donn & Sateesh Krishnayya, 2001: Gender, Expletive Use, and Context: Male and Female Expletive Use in Structured and Unstructured Conversation among New Zealand University Students, *Women & Language* 24.
- Bednarek, Monika 2008: ‘What the hell is wrong with you?’ A Corpus Perspective on Evaluation and Emotion in Contemporary American Pop Culture. Ahmar Mahboob & Naomi Knight (eds.) *Questioning Linguistics*. Newcastle-upon-Tyne: Cambridge Scholars Publishing. 95–126.
- Bednarek, Monika 2010: *The Language of Fictional Television: Drama and Identity*. London: Continuum.
- Beers Fägersten, Kristy 2012: *Who's Swearing Now? The Social Aspects of Conversational Swearing*. Newcastle-upon-Tyne: Cambridge Scholars Publishing.
- Beers Fägersten, Kristy 2016: Introduction: The linguist's view of Television. Kristy Beers Fägersten (ed.): *Watching TV with a Linguist*. Syracuse: Syracuse University Press. 1–13.
- Beers Fägersten, Kristy 2017: FUCK CANCER, Fucking Åmål, Aldrig fucka upp. https://www.academia.edu/34907139/FUCK_CANCER_Fucking_%C3%85m_%C3%A5l_Aldrig_fucka_upp_The_standardisation_of_fuck_in_Swedish_media. Besøgt 28.5.2021.
- Booth, William, 2004: Reality Is Only An Illusion, Writers Say. <https://www.washingtonpost.com/archive/lifestyle/2004/08/10/reality-is-only->

- an-illusion-writers-say/1beeafab-a1a2-4956-bbc8-7eee221f88d3/. Besøgt 15.11.2021.
- Bubel, Claudia 2006: *The Linguistic Construction of Character Relations in television Drama: Doing Friendship in Sex and the City*. Unpublished PhD dissertation, Universität des Saarlandes, Saarbrücken, Germany. www.scidok.sulb.uni-saarland.de/volltexte/2006/598/. Besøgt 28.5.2021.
- Coats, Steven 2021: ‘Bad language’ in the Nordics: profanity and gender in a social media corpus. *Acta Linguistica Hafniensa* 53(1). 22–57.
- Coupland, Nikolas 2007: *Style: Language Variation and Identity*. Cambridge, New York: Cambridge University Press.
- Davis, Hayley 1989: What Makes Bad Language Bad? *Language & Communication* 9(1). 1–9.
- de Klerk, Vivian 1991: Expletives: Men only? *Communication Monographs* 58. 156–169.
- de Klerk, Vivian 1992: How Taboo Are Taboo Words for Girls? *Language in Society* 21(2). 277–289.
- de Klerk, Vivian 1997: The role of expletives in the construction in the construction of masculinity. S. Johnson & U.H. Meinhof (eds.): *Language and Masculinity*, Oxford: Blackwell. 144–158.
- Deawaele, Jean-Marc 2004. The Emotional Force of Swearwords and Taboo Words in the Speech of Multilinguals. *Journal of Multilingual and Multicultural Development* 25(2). 204–222.
- Drummond, Rob 2020: Teenage swearing in the UK. *English World-Wide* 40(1). <http://e-space.mmu.ac.uk/622867/>. Besøgt 15.11.2021
- Fjeld, Ruth Vatvedt 2002: Om banning og sverting. *Maal og Minne* 2. 152–166.
- Fjeld, Ruth Vatvedt & Elsa Kristiansen (upubliceret): *Use of the word fuck as accommodation strategy in the Norwegian Big Brother-reality show*.
- Fjeld, Ruth Vatvedt et al. 2019: The worldwide use and meaning of the f-word. *Intercultural Pragmatics* 16(1). 85–111.
- Giles, Howard, Nikolas Coupland & Justine Coupland 1991: Accommodation theory: Communication, context and consequences. Howard Giles, Nikolas Coupland & Justine Coupland (eds.) *Contexts of accommodation: Developments in applied sociolinguistics*. Cambridge: Cambridge University Press. 1–68.
- Goddard, Cliff 2015: “Swear words” and “curse words” in Australian (and American) English. At the crossroads of pragmatics, semantics and sociolinguistics.

- Intercultural Pragmatics* 12(2). 189–218. <http://hdl.handle.net/10072/69530>. Besøgt 28.5.2021.
- Goffman, Erving 1992: *Vore rollespil i hverdagen*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Gottlieb, Henrik 2020: *Echoes of English, Anglicisms in Minor Speech Communities - with Special Focus on Danish and Afrikaans*. Berlin: Peter Lang.
- Hansen, Robert & Stefan Vase 2021: "Det er ikke "skidegodt"". *KLF Magasinet*, nr. 2, juni.
- Hasund, Ingrid Kristine 2005: *Fy farao! Om nestenbanning og andre kraftuttrykk*. Oslo: Cappelen.
- Heidemann Andersen, Margrethe 2020: Engelske lån i dansk: Nice to have eller need to have? *NyS – Nydanske Sprogstudier* 58. 9–37.
- Heidemann Andersen, Margrethe 2021: Fucking nice. Engelske lån i Ex on the Beach. Yonatan Goldshtein, Inger Schoonderbeek Hansen & Tina Thode Hougaard (red.) *18. Møde om Udforskningen af Dansk Sprog*. Aarhus: Aarhus Universitet. 41–55.
- Hindriks, Inge & Rosalie van Hofwegen 2014: "Godverdomme, ik zie een haai!": *A Diachronic Research on Swearing Habits in a Dutch Reality TV Show*. https://www.academia.edu/11566754/_Godverdomme_ik_zie_eeen_haa_i_A_Diachronic_Research_on_Swearing. Besøgt 28.5.2021.
- Hofwegen, Rosalie van 2016: Borrowed Profanity Versus Boundless Purism. Native Dutch Swearwords and English-Borrowed Swearwords in Dutch. <https://studenttheses.universiteitleiden.nl/access/item%3A2607959/view>. Besøgt 28.5.2021.
- Holmes, Janet 2001 (2. udgave): *An introduction to sociolinguistics*. Essex: Pearson Education Ltd.
- Hughes, Geoffrey 1991: *Swearing. A Social History of Foul Language, Oaths and Profanity in English*. Blackwell. Oxford & Cambridge.
- Hviid Jacobsen, Michael & Søren Kristiansen 2002: *Erving Goffman. Sociologien om det elementære livs sociale former*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Jay, Timothy 1992: *Cursing in America*. Philadelphia/Amsterdam: John Benjamins.
- Jay, Kristin & Timothy Jay 2013: A Child's Garden of Curses: A Gender, Historical, and Age-Related Evaluation of the Taboo Lexicon. *American Journal of Psychology* 126.4. 459–475.
- Jensen, Johanne Niclasen & Marianne Rathje (under udgivelse): To generations holdninger til bandeord i 2009 og 2021. *Nyt fra Sprognævnet* 2022(1).

- Kirk, Chris 2013: The most popular swear words on Facebook. http://www.slate.com/blogs/lexicon_valley/2013/09/11/top_swear_words_most_popular_curse_words_on_facebook.html. Besøgt 28.5.2021.
- Kozloff, Sarah 2000: *Overhearing Film Dialogue*. Ewing, NJ: University of California Press.
- Lakoff, Robin 1975: *Language and Woman's Place*, New York: Harper & Row.
- Ljung, Magnus 1984: *Om svordomar i svenskan, engelskan och arton andra språk*. Akademilitteratur. Stockholm.
- Ljung, Magnus 2011: *Swearing. A Cross-Cultural Linguistic Study*. Palgrave Macmillan.
- Mills, Brett 2005: *Television Sitcom*. London: British Film Institute.
- Madsbøl Christensen, Kasper 2020: Glem alt om fanden, sgu og satan: “Fuck har erstattet stort set alle de gamle, danske bandeord”. Dr.dk 1.11.2020. <https://apps.infomedia.dk/mediarkiv/link?articles=e7f7c23a>. Besøgt 28.5.2021.
- McEnery, Tony & Zhonghua Xiao 2004: “Swearing in Modern British English: The Case of *fuck* in the BNC.” *Language and Literature* 13(3). 235–268.
- Mohr, Melissa 2013: *Holy Shit. A Brief History of Swearing*. Oxford: Oxford University Press.
- Newman, Matthew L., Carla J. Groom, Lori D. Handelman & James W. Pennebaker 2008: Gender Differences in Language Use: An Analysis of 14,000 Text Samples. *Discourse Processes* 45(3). 211–236.
- Pinker, Steven 2007: What the f***? Why we curse. <https://newrepublic.com/article/63921/what-the-f>. Besøgt 28.5.2021.
- Precht, Kristen 2006: *Gender Differences and Similarities in Stance in Informal American Conversation*. Unpublished manuscript. www.kprecht.net/MyWork/Precht%20Gender%202006.pdf. Besøgt 28.5.2021.
- Quaglio, Paulo 2008: Television dialogue and natural conversation: linguistic similarities and functional differences. Annelie Ädel & Randi Reppen (eds.) *Corpora and Discourse. The Challenges of Different Settings*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins. 189–210.
- Quaglio, Paulo 2009: *Television Dialogue. The Sitcom Friends vs. Natural Conversation*. Philadelphia/Amsterdam, PA: John Benjamins.
- Quist, Pia 2012: *Stilistisk praksis. Unge og sprog i den senmoderne storby*. København: Museum Tusulanum.
- Rathje, Marianne 2009: Bandeord for de mindste. *Nyt fra Sprognævnet* 2009(4). 39–45.

- Rathje, Marianne 2010a: *Generationsssprog*. Dansk Sprognævns skrifter 43.
- Rathje, Marianne 2010b: Spalteplads til bandeord. *Nyt fra Sprognævnet* 2010(3). 5–12.
- Rathje, Marianne 2014a: Attitudes to Danish swearwords and Abusive Terms in Two Generations. Marianne Rathje (ed.) *Swearing in the Nordic Countries*. [Dansk Sprognævns Konferencereserie 2]. København. 37–61.
- Rathje, Marianne 2014b: Swearing in the Speech of Young Girls, Middle-Aged Women and Elderly Ladies. Helga Kotthoff & Christine Mertzluft (eds.) *Jugendsprachen. Stilisierungen, Identitäten, mediale Ressourcen*. Frankfurt am Main: Peter Lang. 347–372.
- Rathje, Marianne 2017: Swearing in Danish Children's Television Series. Kristy Beers Fägersten & Karyn Stapleton (eds.) *Advances in Swearing Research: New languages and new contexts*. [Pragmatics and Beyond New Series 282]. John Benjamins Publishing Company. 17–42.
- Rathje, Marianne & Daisy S. Grann 2011: Unge og gamle holdninger til bandeord. *Nyt fra Sprognævnet* 2011(4). 1–10.
- Rathje, Marianne & Margrethe Heidemann Andersen 2021: *Kan babes og fuckbois bruges i sprogforskning? Om Dansk Sprognævns talesprogskorpus fra tv-realityserien Ex on the beach*. <https://www.lingoblog.dk/kan-babes-og-fuckbois-bruges-i-sprogforskning-om-dansk-sproгнаevns-talesprogskorpus-fra-reality-tv-serien-ex-on-the-beach/>. Besøgt 28.5.2021.
- Sanger, Keith 2001: *The Language of Drama*. London/New York: Routledge.
- Stapleton, Karyn 2003: Gender and Swearing: A Community Practice. *Women and Language* 26(2). 22–33.
- Stapleton, Karyn 2010: Swearing. Miriam. A. Locher & Sage. L. Graham (eds.) *Interpersonal Pragmatics*. Berlin: De Gruyter Mouton. 289–305.
- Stenström, Anna-Brita 1991: Expletives in the London-Lund Corpus. Karin Aijmer & Bengt Altenberg (eds.) *English Corpus Linguistics*. New York: Longman. 239–253.
- Stroh-Wollin, Ulla 2008: *Dramernas svordomar – en lexikal och grammatisk studie i 300 års svensk dramatik*. [Svensk dramadialog 10, FUMS Rapport nr 224]. Uppsala: Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet.
- Stroh-Wollin, Ulla 2010: *Fula ord – eller? En enkät om attityder till svordomar och andra fula ord*. [FUMS Rapport nr. 230, SoLiD nr 20]. Uppsala: Department of Scandinavian Languages, Uppsala University.
- Stroh-Wollin, Ulla 2014: In the Company of the Devil and Our Lord through Three Centuries. Swearing in Swedish Dramas. Marianne Rathje (ed.) *Swearing in the*

Nordic Countries. [Dansk Sprognævns Konferenciserie 2]. København. 175–198.

Toustrup, Kenneth Grothe 2017: OMG det er sygt at tale dansk. *Kommagasinet* august 2017.

van Sterkenburg, P.G.J. 2008: *Krachttermen: Scheldwoorden, vervloeking, verwensingen, beledigingen, smeebeden en bezweringen*. Schiedam: Scriptum.

Wang, Wenbo, Lu Chen, Krishnaprasad Thirunarayan & Amit P. Sheth 2014: Cursing in English on Twitter. *Proceedings of the 17th ACM Conference on Computer Supported Cooperative Work & Social Computing*. 415–424.

Zenner, Eline et al. 2015: A sociolinguistic analysis of borrowing in weak contact situations: English loanwords and phrases in expressive utterances in a Dutch reality TV show. *International Journal of Bilingualism*, 19(3). 333–346.

Zenner, Eline et al. 2017. The borrowability of English Swearwords. An exploration of Belgian Dutch and Netherlandic Dutch tweets. Kristy Beers Fägersten & Karyn Stapleton (eds.) *Advances in Swearing Research*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company. 107–136.

Margrethe Heidemann Andersen
Seniorforsker, ph.d.
Dansk Sprognævn
heidemann@dsn.dk

Marianne Rathje
Seniorforsker, ph.d.
Dansk Sprognævn
mr@dsn.dk